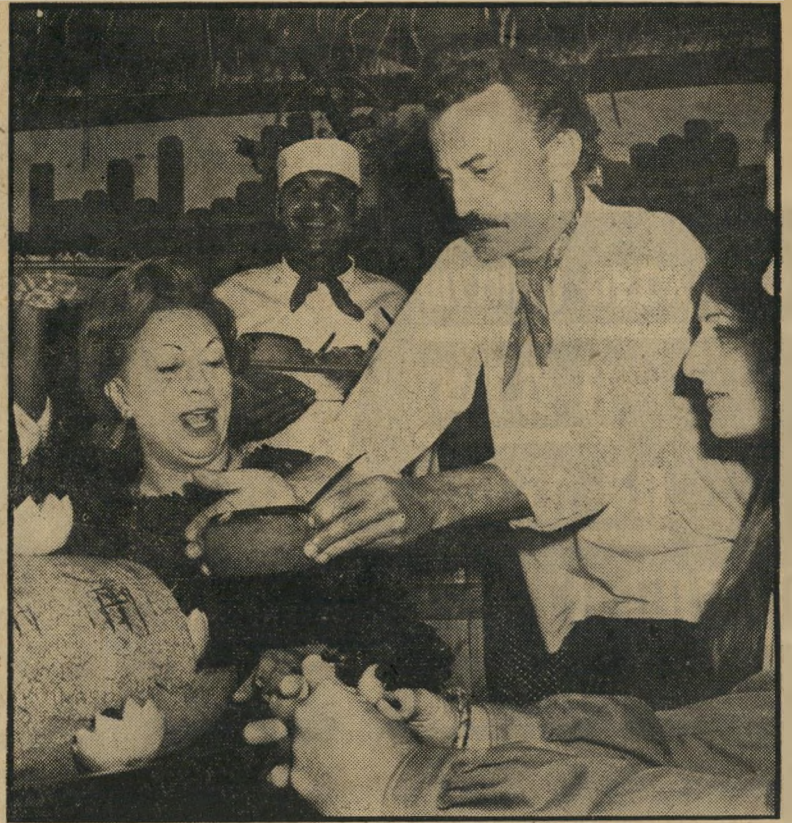

בסומברוס הלכו למכסיקו סיטי ביפו

לשון בחוז' ליוקת קוט' מטיקאית הצ' מרת' מלקת לשונה למראה המאכלים.

למעלה) הגברת רוזאריו קסטיליאנוס, מתלהבת למראה הציילי קון קארנה המפולפל שמגיש לה הטבח המכסיקאי שהובא במיוחד ממכסיקו כדי להכניס את מטעמיה לתפריטו של הישראלי.

השגרירה והפזמונאי הפזמונאי דידי מנוסי בולע אל קירבו טורטילה לוחסת, כששגרירת מכסיקו בישראל (בתמונה

60, מנעו שינה מעיניהם כדי לחזות בפלישה הגדולה של השמן והסולת של החברה הישראלית הנוצצת. שפע כזה של מכוניות-פאר, של מחשופים, של אלופי (מיל), נערי-שעשועים ונערות-זוהר, הם ראו קודם רק בסרטים. יותר מאלף איש התחככו זה בזה לצלילי מוסיקה מכסי-קאית ועל רקע תפאורה של סומברוס ופסלים של תרבויות האינקה והאצטקים. לפתע הסתבר כי אקפולקו נמנית אף היא על קדשי האומה, ואם קצת קשה להגיע אליה בגלל מדיניות הריסון החדשה, מוכן הישראלי הזולל להדק את החגורה ולהסתפק בתחליף שהוקם עבורו ביפו. למראה ה' התנפלות הכללית שנערכה במקום על המטעמים המפולפ-לים והחריפים, שנועדו להביא את טעמה של ארץ האצטקים לחיכו של הגורמה הישראלי הבררו, אפשר היה בשקט להור-דיע שאגודת שומרי-מישקל פשטה את הרגל.

משהו היה חסר לישראלי הזולל והוא לא ידע מה. מאז הפכה הזלילה לבידור העממי בישראל, ותפריטים סינים, יפאנים, גרוזינים ואיטלקים, תפסו את מקום תפריטי הדיני-טה שהוגשו בתיאטרות ובאולמי הקונצרטים, עבר זמנם של החומוס, הסחינה, הקבאב והשאשליק על האש. אבל משהו היה חסר כדי להשלים את התמונה. השבוע הסתבר גם מה זה היה: טורטילוס, אמפנאדוס, טקילה וצ'יליקון-קארנה. זה הסתבר בערב הפתיחה של המסעדה המכסיקאית ש-פתחה השבוע את שעריה, באחת הסימטאות של יפו הע-תיקה. שום מחזה מקורי או הצגה סאטירית מצליפה, לא היה בהם כדי לגרום להסתערות המונית מעין זו שנערכה על שעריה של המאנדיס פייסטה, שהשתכנה במה שהיה עד לפני זמן קצר ביתו של הצייר הישראלי פנחס שער. דיירי הבתי-המטיס-ליפול שבסימטאות יפו הגובלות ברחוב

כסה ופוקה רך זלילה בר' סוז' מכסיקו יכלה להביא לכפיפה אחת את יונה כסה (יושב), איש מפא"י, ואת פוקה הירש.